

TEST OF LIPOSOME ACTIVITY FOR ACUTE PANCREATITIS IN EXPERIMENT

National Medical University, Odessa

The purpose of our work was the evaluation of the liposome efficiency in conditions of experimental acute pancreatitis (EAP). The researches were carried out on male Wistar rats weighting 180-250 g. AEP was simulated by traumatic damage of pancreas. Liposome was injected to rats in a dose of 50 mg/kg. Control animals were injected the analogous volumes of the isotonic NaCl solution. Such group contained 8 animals. Animal autotomy was performed after 1, 12 and 24 hrs after the moment of ALP reproduction. Concentrations of the MDA, DP and TA were defined in annual serum. Our next results testify that ALP formation in rats is accompanied with marked LP intensification. Thus, in blood of animal with ALP without treatment the MDA concentration has exceeded those in intact animal in 2.5 times ($P < 0.001$), DP concentration-in 1.9 times ($P < 0.001$) together with an essential suppression of antioxidant system activity. Liposome in rats with ALP in 1 hr promoted decrease of an MDA level on 25% and DP on 19 % ($P < 0.05$), however, the levels of peroxidation products were essentially exceeded those parameters at control animal. The similar orientation of results under influence of liposome was marked in 12 hrs from the moment of AEP modeling. In AEP 24 hrs the essential reduction of MDA concentration (in 1.6 times; $P < 0.001$) and DP (on 47%; $P < 0.05$) and increase of TA concentration (in 1.7 and 1.9 times, accordingly; $P < 0.05$).

Thus, we received a complex of experimental results which interpretation is represented rather perspective in aspect of drawing up of the concept about the AEP complex pathogenetic therapy. The obtained experimental data have shown liposome high efficiency which proved by antioxidant system activity increasing and reduction of lipid peroxidation final products concentration. These data concerning new liposome positive effects on LP at AEP have served as an experimental substantiation of testing of clinical effects of the given remedy.

Ф. І. Костєв, Ю. М. Дехтяр, О. М. Кваша

ЛІКУВАННЯ СИНДРОМУ НИЖНІХ СЕЧОВИХ ШЛЯХІВ НА ФОНІ ПОЄДНАННЯ ГІПЕРАКТИВНОГО СЕЧОВОГО МІХУРА І ДОБРЯКІСНОЇ ГІПЕРПЛАЗІЇ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ

Одеський національний медичний університет

Метою нашого дослідження була оцінка ефективності комплексної терапії антидіабетичного бігуаніду і альфа-адреноблокатора у хворих зі сполученими проявами гіперактивного сечового міхура (ГАСМ) і доброякісної гіперплазії передміхурової залози (ДГПЗ).

Під нашим спостереженням знаходилися 47 пацієнти у віці 52–74 роки, що страждають на ДГПЗ у сполученні з клінічними проявами ГАСМ. Цю вибірку було зроблено з великої кількості пацієнтів з різними розладами сечовипускання (симптомами нижніх сечових шляхів). Усім пацієнтам призначалася стандартна схема лікування, що містила альфа-адреноблокатор і антидіабетичний бігуанід, протягом 5 місяців.

Оцінка ефективності лікування на момент його завершення проводилася на підставі суб'єктивної думки пацієнтів, результатів повторного анкетування, а також аналізу щоденників сечовипускання, заповнених протягом 3 діб.

Слід відзначити, що прояви імперативних розладів сечовипускання у пацієнтів досліджуваної групи на тлі комбінованої терапії значно зменшилися, що призвело до суттєвого покращення якості життя. При цьому об'єм передміхурової залози практично не змінився, а об'єм залишкової сечі дещо зменшився і становив у середньому 49,1 мл. За результатами заповнення стандартного опитувальника IPSS (QoL) після лікування середній бал для IPSS становив 16,4, а для QoL – 3,1. Таким чином комбінована терапія альфа1-адреноблокатором і антидіабетичним бігуанідом показала високу терапевтичну ефективність у 67,5% хворих на ГАСМ в поєднанні з ДГПЗ. Застосування антидіабетичних бігуанідів при сполученні симптомів ГАСМ і ДГПЗ в комбінації з альфа 1-адреноблокаторами веде до зменшення вираженості як обструктивної так і іритативної складової дизурії, що підтверджується позитивною динамікою показників ефективності сечовипускання (зменшенні залишкової сечі, вираженому збільшенні середнього ефективного об'єму сечового міхура і коефіцієнта ефективності сечовипускання) і вказує на відновлення резервуарно-евакуаторної функції сечового міхура.

Ф. І. Костєв, Ю. М. Дехтяр, О. С. Руденко

ОПТИМІЗАЦІЯ ТЕРАПІЇ ІДІОПАТИЧНОГО ГІПЕРАКТИВНОГО СЕЧОВОГО МІХУРА

Одеський національний медичний університет

Метою дослідження було розробити лікувальну стратегію ГАСМ на підставі результатів аналізу варіабельності ритму серця (ABPC) в ході уродинамічних тестів. Основну групу склали 32 жінки з ідіопатичним ГАСМ. Проведене обстеження дозволило виявити у 21 жінки з ГАСМ клінічні ознаки і нейрофізіологічні кореляти вегетативної дисфункції у вигляді порушення симпатико-парасимпатичних взаємовідносин, зриву компенсаторних механізмів регуляції. При цьому забезпечення довільного утримання сечі відбувається в умовах напруги центральних механізмів, що сприяє передчасної симпатичної активації при фізіологічному заповненні сечового міхура. Ці результати в сукупності з даними про роль серотоніну в регуляції акту сечовипускання дозволили запропонувати в якості патогенетичного методу лікування у цієї групи хворих (n=21) застосування СІЗЗС. Ефективність терапії оцінювали за щоденниками сечовипускання, результатами тестування якості життя (QoL) у зв'язку з симптомами нижніх сечових шляхів, змін показників аналізу варіабельності ритму серця з функціональними пробами. У результаті лікування при аналізі щоденників сечовипускання отримано статистично значуще зменшення частоти поллакіурії і ургентності, відзначили збільшення середнього ефективного обсягу сечовипускання. Епізоди ургентного нетримання ($p < 0,05$) і його частота ($p < 0,001$) достовірно зменшилися. У 40% пацієток зберігалася ноктурія, однак частота її значимо скоротилася, при цьому в середньому пробудження через частого сечовипускання спостерігали до 1.8 ± 0.8 раз на добу. Зниження загального бала QoL вказувало на поліпшення якості життя після курсу проведеної терапії. Таким чином, у частини хворих ГАСМ (61%) виникає дисбаланс вегетативних регуляторних механізмів при порожньому і наповненому сечовому міхурі, така дисфункція має чітке підтвердження результатами дослідження кардіоритма.